

Tá skipanin svíkur

Tá skipanin svíkur 2. partur

- TÁ FORELDUR MISSA LÍVSMÓTI

Samgongan
hefur sett 200 mió.
kr. av frá 2018 - 2023 at
byggja vardar bústaðir
fyri. Kortini verða ikki
nóg mikið av lássum
bygd til at nøkta allan
tørvin, sum hann
er í dag.

Hvat gera vit, tá ið bikarið flýtur yvir hjá hesum foreldrum, meðan tey bíða eftir tí almenna? Og hvat gera vit, tá ið tað framvegis eru menningartarna í Føroyum, sum ikki sleppa á vardan bústað, tá nýggju bústovnarnir hjá landinum eru lidnir?

- Tey noktaðu okkum fosturtøku, tá vit búa um tað, og lovaðu at hjálpa okkum. Men vit hava onga hjálp fingið og í dag býr 18 ára gamla dóttir okkara á sofuni uttan framtíðar útlit til nøktandi menning og vøkstur sum menniskja. Tað siga tey bæði Uni Gullfoss og Anita Heinesen. Dóttir teirra hevur menningartarn.

- Eg stúri fyri, hvat sonur mín kann enda úti í. Vit klára ikki at ansa eftir honum alt samdøgrið, og tí má hann fáa egnan bústað við nøktandi fakligari hjálp. Tað sigur Annika Silvurðal, mamma at 19 ára gomlum dreingi við ADHD, atferðartrupulleikum og menningartarni.

Hesar báðar søgurnar kanst tú lesa í temasiðunum hesaferð, nú Vikuskiftis Sosialurin fer undir 2. part av kampanjuni, Tá skipanin svíkur.

Meðan hesar lagnur eru vónleysar at seta seg

inn í, so kunnu tey flest nikka játtandi til, at tað má seta síni spor í familjulívið, í nøgdsemi í lívinum, í trivnað og í sálarheilsuna, at verða vitni til, at eitt barn verður sett í ein krók í samfelagnum uttan nakað tilboð um hjálp. Aftrat hesum báðum børnum eru tey 36 fólk við menningartarni, sum mangla bústað í dag. Tey eru áleið 16 við ADHD sum høvuðs- ella fylgisjúku, sum standa á bíðilista til búpláss.

Figgjarlógin í 2018 lovar batarn til summi teirra, tá í alt 26 fleiri songjarpláss verða til fólk við menningartarni, tá ið allar ætlanirnar eru gjøgnumfórdar.

Men framvegis eru tey nógv, sum mangla pláss eftir hesa íløgu. Og framvegis er tað leingi at bíða hjá teimum familjum, sum standa á gáttini til tað ekstrema fyri at fáa tað almenna at vakna.

Uni Gullfoss og Anita Heinesen umhugsa at flyta frá 18 ára gomlu dóttirini. Orsøkin er,

at hon klárar seg ikki einsamøll. Og kanska tað almenna vaknar tá.

Annika Silvurðal hevur søkt um fyritiðarpensjón til sonin. Tí kanska tað almenna vaknar og sær, at hann ikki nýtist at gerast pensjónist á sínum 19. árið, um bara hann fær røttu karmarnar.

Meðan strongdin og ónøgdsemi veksur hjá familjunum, roynir tann politiska skipanin at betra um støðuna við búplássum. Men hvat gera vit, um bikarið flýtur yvir, áðrenn bústovnarnir eru lidnir? Og hvat gera vit so við tey, sum framvegis ikki fáa pláss, tá ið nýggju heimini eru klár?